

søgt Paavirkning af os Socialdemokrater. Man vilde meget gerne have os med. Det ærede Medlem fra Løvel talte i Eftermiddag om, at man kunde jo ikke holde Udvalgsmøder paa Kongens Nytorv. Nej, det kan man ikke. Dog fandt der paa Kongens Nytorv, netop paa Kongens Nytorv, et lille Udvalgsmøde Sted, hvor en Minister søgte at paavirke mig til at give Køb paa Principper. Jeg stod fast. Alle Socialdemokrater stode fast. Vi vilde ikke give Køb paa Principper. Jeg ser, at man nu har sagt, at Socialdemokraterne kunde i Tide have forhandlet med Regeringen, saa kunde den have strakt sig videre. Det er min fulde Overbevisning, at netop fordi vi have staaet saa fast, som vi have, kunde de Herrer ikke slippe meget længere over til den anden Side. Havde de først faaet os ud paa Glidebanen, faaet os til at være med til at svigte et Princip, havde de tænkt: Nu have vi Socialdemokraterne saa vidt — og de havde gjort det med Rette — og saa havde de rimeligvis strakt sig meget længere overfor de frikonservative. Det er min fulde Overbevisning, at det, der hele Tiden har bevæget de Herrer til dog kun nødvendig at gaa saa langt, som de ere gaaede, er det, at de følte: Socialdemokraterne staa bag ved, faste paa Principperne.

Men i det Regeringsblad, jeg har nævnet, stod faktisk hele Forliget. Men saa skete der det i Underudvalgsmødet, at i det Møde fremsatte det ærede Medlem i alt væsentligt og for første Gang det Forligstilbud fra ministeriel Side, som jeg i Forvejen havde læst i Regeringens Organ. (*Anders Nielsen*: Det er aldeles urigtigt.) Det er aldeles rigtigt! (*Anders Nielsen*: Aldeles urigtigt.) Det er aldeles rigtigt. Jeg har benyttet de Timer, der ere gaaede siden Formiddagsmødet, til at se mine Optegnelser efter, og det stemmer nøjagtigt. (*Anders Nielsen*: Det er fuldkommen usandt.) Naa ja ja, det kan godt være, at det er en generende Sandhed, meget generende for det ærede Medlem. Og naar han har fremdraget min Stilling, vil jeg ogsaa sige, at mit Indtryk var det, jeg gav Udtryk i den Artikel, jeg har citeret, at det ærede Medlem meget nødvendig vilde — og det tjener ham kun til Ære. Men hvad der ikke tjente ham til Ære, var, at

han til sidst sprang over det Princip, han skulde have holdt fast paa. Den Uge stod det saaledes, at jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem havde en udenforstaaende Magt, en højere Magt oppe i Ministeriet, der vilde have Forliget, at han havde en partimæssig Pligt til at fremsætte et Forligstilbud, men forfærdelig nødvendig vilde og først gjorde det i det sidste Øjeblik, om Lørdagen, da det nu maatte gøres, og da denne Artikel i Bladet „København“ udtrykkelig havde mindet ham om, at nu skulde han fremsætte dette Forligstilbud. Der havde været en Situation, hvor Husmanden kunde have faaet Greven til at danse efter sit Spil. Nu gik det saaledes, at det blev Greven, der fløjtede, og Husmanden, der kom til at danse. Det gik saaledes, at Greven og hans Parti fik den privilegerede Valgret anerkendt som Samfundsinstitution.

Det ærede Medlem for Løvel talte om, hvad Mening der skulde være i et Fællesudvalg, hvis der ikke skulde komme noget Resultat ud deraf. Det ærede Medlems Parti kender fra tidligere Tid mange Fællesudvalg, der ikke kom noget Resultat ud af. (*Anders Nielsen*: Jeg sagde: søge at faa et Resultat). Ja, „søge at faa“, og hvor man netop fra moderat Side og fra Højres Side sagde alt det, man nu fra Venstrereformpartiets Side siger mod os.

Det ærede Medlem talte mod det efter hans Mening forfærdelige i, at der var en Trekant, som han kaldte den, hvor Højremænd, radikale og Socialdemokrater stode sammen, eller i hvert Fald der var bebudet Ændringsforslag, der faldt sammen. For mig er der slet ikke noget ubehageligt i at staa sammen med Højremænd for den almindelige Valgret. Derimod vilde det være mig i højeste Grad ubehageligt at staa sammen med Venstremænd mod den almindelige Valgret. Det er jo ikke, fordi man er enig, at man er Overløber, det kommer an paa, hvad man er enig om. Det ærede Medlem for Løvel talte om en Trekant, men det, der foreligger ved dette Valgretsforlig, er en Firkant af Venstrereformparti, gammelmoderate, frikonservative og saa, som jeg sagde forleden Dag, saa mange Højremænd, som vare nødvendige til Forligets Gennemførelse. Det ærede Medlem talte i den